

Jonas MAŽEIKA

Gimė 1961 m. liepos 20 d. Zablatiškių kaime, Zarasų rajone. 1968–1976 m. mokėsi Avilių aštuonmetėje mokykloje, 1976–1979 m. baigė Zarasų vidurinę mokyklą. 1979 m. įstojo į Vilniaus universitetą ir 1984 m. įgijo inžinieriaus hidrogeologo specialybę. 1985–1988 m. dirbo inžinieriumi Geologijos institute. Nuo 1988–1991 m. mokėsi aspirantūroje ir dirbo Geologijos institute jaunesniuju moksliniu bendradarbiu. 1991 m. apgynė geologijos ir mineralogijos mokslų kandidato (dabar daktaro) disertaciją tema „Izotopinių metodų (^3H ir ^{14}C) taikymas radionuklidų migracijos Ignalinos AE rajono hidrogeosferoje tyrimams“. 1999 m. apgynė habilituoto daktaro disertaciją „Radionuklidų migracijos ir transformacijos dėsningumai Lietuvos geologinėje aplinkoje“. Nuo 1992 m. dirba Geologijos institute (nuo 2002 m. – Geologijos ir geografijos institutas): iš pradžių dirbo vyresniuju moksliniu bendradarbiu, vėliau – vyriausiuju mokslo darbuotoju, Radioizotopinių tyrimų laboratorijos vadovu. 1992 m. kaip jaunas mokslininkas buvo apdovanotas Lietuvos mokslų akademijos J. Dalinkevičiaus

vardo premija. Mokslinė veikla susijusi su branduolinės geofizikos tyrimais (aplinkos radioaktyvumo, datavimo radioanglies metodu, izotopų hidrologijos, radiacinės saugos, branduolinių objektų poveikio aplinkai vertinimu ir prognoze). Branduolinės geofizikos tyrimų srityje stažavosi svarbiausiuose tuometinės Tarybų Sąjungos mokslo centruose Maskvoje, Kijeve, Peterburge, Minske ir kt.

1993–1997 m. dalyvavo Valstybinėje mokslo programoje „Atominė energetika ir aplinka“ kaip programos tarybos pirmininko pavaduotojas ir radioekologinių tyrimų koordinatorius. Įvairiuose tarptautiniuose ir dvišaliuose projektuose bendradarbiavo su Valstybinio geologijos instituto (Lenkija), Risoe Nacionalinės laboratorijos (Danija), Stokholmo Karališkojo technologijos instituto (Švedija), Suomijos branduolinės ir radiacinės saugos centro, Monpelje, Avinjono, Paryžiaus Pietų universitetų (Prancūzija), Armėnijos mokslų akademijos, Belgijos branduolinių tyrimų centro mokslininkais.

Nuo 1996 m. skaito įvairius kursus Vilniaus universiteto Gamtos mokslų fakulteto Hidrogeologijos ir inžinerinės geologijos katedroje bakalauro ir magistro studijų studentams. Nuo 2008 m. – profesorius.

SVARBIAUSI DARBAI: parašė daugiau nei 130 mokslo darbų, dvi monografijas: „Radioizotopiniai metodai ekologinėje hidrogeologijoje“ (1995) su bendraautoriais; „Radionuklidai Lietuvos geoaplinkoje“ (2002) ir vadovėlių „Hidrogeochemija“ (bendraautoris R. Mokrik, 2006). 2007 m. Lietuvos mokslo premijos laureatas (su R. Mokrik).

POMĖGIAI: gamta, knygos, kaimas.